

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מבאה של פיסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ
שבעה קני מנורה מעכבין זה את זה.														כח. מ
שבעה נרותיה מעכבין זה את זה.														כח. מ
שתי פרשיות שבמזוזה מעכבות זו את זו, אפילו כתב אחד מעכבן.														כח. מ
ד' פרשיות שבתפילין מעכבין זו את זו, אפילו כתב אחד מעכבן.														כח. מ
ד' ציציות מעכבות זו את זו, שארבעתן מצוה אחת.	[ת"ק]													כח. מ
ארבעתן ארבע מצות.	רבי ישמעאל:													כח. מ
מ"ט?														כח. ג
הויה כתיב בהו.														כח. ג
מנורה היתה באה מן העשת ומן הזהב, עשאה מן הגרוטאות - פסולה, משאר מיני מתכות - כשרה.	תנו רבנן:													כח. ג
מאי שנא מן הגרוטאות פסולה? דכתיב: (שמות כ"ה) מקשה והויה, שאר מיני מתכות נמי זהב והויה.														כח. ג
אמר קרא: תיעשה, לרבות שאר מיני מתכות.														כח. ג
ואימא: לרבות גרוטאות.														כח. ג
לא ס"ד, דאמקשה כתיבה הויה.														כח. ג
תיעשה נמי אמקשה כתיב.														כח. ג
מקשה מקשה לעכב.														כח. ג
זהב זהב נמי לעכב.														כח. ג
האי מאי? אי אמרת בשלמא: מן הגרוטאות פסולה, משאר מיני מתכות כשרה, היינו זהב זהב מקשה מקשה לדרשא, אלא אי אמרת: מן הגרוטאות כשרה, משאר מיני מתכות פסולה זהב זהב מקשה מקשה מאי דרשת ביה?														כח. ג
מאי דרשא?														כח. ג
(שמות כ"ה) כבר זהב טהור יעשה אותה את כל הכלים האלה, באה זהב - באה ככר, אינה באה זהב - אינה באה ככר (שמות כה) גביעה כפתוריה ופרחיה, באה זהב - באה גביעים כפתורים ופרחים, אינה באה זהב - אינה באה גביעים כפתורים ופרחים.	דתניא:													כח. ג
ואימא נמי: באה זהב - באה קנים, אינה באה זהב - אינה באה קנים.														כח. ג
ההוא פמוט מיקרי.														כח. ג
(במדבר ח') וזה מעשה המנורה מקשה זהב, באה זהב - באה מקשה, אינה באה זהב - אינה באה מקשה.														כח. ג
מקשה דסיפא למאי אתא?														כח. ג
למעוטי חצוצרות.														כח. ג
חצוצרות היו באים מן העשת מן הכסף, עשאה מן הגרוטאות - כשרים, משאר מיני מתכות - פסולים.	דתניא:													כח. ג
ומאי שנא משאר מיני מתכות פסולים? דכתיב: כסף והויה, מן הגרוטאות נמי מקשה והויה.														כח. ג
מיעט רחמנא גבי מנורה מקשה היא היא - ולא חצוצרות.														כח. ג
כל הכלים שעשה משה, כשרים לו וכשרים לדורות, חצוצרות - כשרות לו ופסולות לדורות.	תנו רבנן:													כח. ג

מקרא-key: disputants- חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
חצוצרות - מ"ט?									^		כח:
אילימא דאמר קרא: (במדבר י') עשה לך, לך - ולא לדורות									!		כח:
אלא מעתה, (דברים י') ועשית לך ארון עץ, הכי נמי דלך - ולא לדורות									ז		כח:
אלא, אי למאן דאמר: לך - משלך, אי למ"ד: כביכול, בשלך אני רוצה יותר משלהם									!		כח:
האי נמי מיבעי ליה להכי									ז		כח:
שאני התם, דאמר קרא לך לך תרי זימני: עשה לך והיו לך.									!		כח:
מנורה היתה באה מן העשת מן הזהב, עשאה של כסף - כשרה	תני רב פפא בריה דרב חנין קמיה דרב יוסף:										כח:
של בעץ ושל אבר ושל גיסטרון - רבי פוסל	[רבי]								♦		כח:
מכשיר	רבי יוסי ברבי יהודה:								♦		כח:
של עץ ושל עצם ושל זכוכית - דברי הכל פסולה.	[דברי הכל]										כח:
מאי דעתך?	א"ל: [רב יוסף]								^		כח:
בין מר ובין מר כללי ופרטי דרשי	א"ל: [רב פפא]								!		כח:
מה הפרט מפורש של מתכת, אף כל של מתכת	מיהו מר סבר: [רבי]								♦		כח:
מה הפרט מפורש דבר חשוב, אף כל דבר חשוב.	ומר סבר: [רבי יוסי ברבי יהודה]								♦		כח:
סמי דידך מקמי ידי	אמר ליה: [רב יוסף]								o		כח:
כלי שרת שעשאן של עץ - רבי פוסל	דתניא: [רבי]										כח:
מכשיר.	רבי יוסי ברבי יהודה:										כח:
במאי קא מיפלגי?									^		כח:
רבי דריש כללי ופרטי, ורבי יוסי בר' יהודה דריש ריבוי ומיעוטי.									!		כח:
דריש כללי ופרטי: (שמות כ"ה) ועשית מנורת - כלל, זהב טהור - פרט, מקשה תיעשה המנורה - חזר וכלל, כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט, מה הפרט מפורש של מתכת, אף כל של מתכת.	רבי:								!		כח:
דריש ריבוי ומיעוטי: ועשית מנורת - ריבה, זהב טהור - מיעט, מקשה תיעשה המנורה - חזר וריבה, ריבה ומיעט וריבה - ריבה הכל, ומאי רבי? רבי כל מילי, ומאי מיעט? מיעט של חרס.	רבי יוסי בר' יהודה:								!		כח:
אדרבה, סמי דידך מקמי ידי?	[רב פפא]								ז		כח:
לא ס"ד	[רב יוסף]								!		כח:
אין לו זהב מביא אף של כסף, של נחשת, של ברזל, ושל בדיל, ושל עופרת	דתניא: [רבנן]								♦		כח:
מכשיר אף בשל עץ.	רבי יוסי ברבי יהודה:								♦		כח:
לא יעשה אדם בית תבנית היכל, אכסדרה כנגד אולם, חצר כנגד עזרה, שלחן כנגד שלחן, מנורה כנגד מנורה, אבל עושה הוא של חמשה ושל ששה ושל שמנה, ושל שבעה לא יעשה ואפילו משאר מיני מתכות	ותניא אידך: [רבנן]								♦		כח:
אף של עץ לא יעשה, כדרך שעשו מלכי בית חשמונאי	רבי יוסי ברבי יהודה:								♦		כח:
משם ראיה? שפודים של ברזל היו וחיופים בבעץ, העשירו עשאוים של כסף, חזרו והעשירו עשאוים של זהב.	אמרו לו:								!		כח:

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קודמת- פיסקה story- מעשה	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
key-מקרא:	

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
גובהה של מנורה שמנה עשר טפחים הרגלים והפרח ג' טפחים, וטפחיים חלק, וטפח שבו גביע וכפתור ופרח, וטפחיים חלק, וטפח כפתור ושני קנים יוצאין ממנו אחד אילך ואחד אילך ונמשכין ועולין כנגד גובהה של מנורה, וטפח חלק, וטפח כפתור ושני קנים יוצאין ממנו אחד אילך ואחד אילך ונמשכין ועולין כנגד גובהה של מנורה, וטפח חלק, וטפח כפתור ושני קנים יוצאין ממנו אחד אילך ואחד אילך ונמשכין ועולין כנגד גובהה של מנורה, וטפחיים חלק, נשתירו שם ג' טפחים שבהן ג' גביעין וכפתור ופרח.	שמואל משמיה דסבא:									◊	כח:
וגביעין למה הן דומין? כמין כוסות אלכסנדריים										■	כח:
כפתורים למה הן דומין? כמין תפוחי הכרתיים										■	כח:
פרחים למה הן דומין? כמין פרחי העמודין.										■	כח:
ונמצאו, גביעין עשרים ושנים, כפתורים אחד עשר, פרחים תשעה.										■	כח:
גביעים מעכבין זה את זה, כפתורים מעכבין זה את זה, פרחים מעכבין זה את זה, גביעים כפתורים ופרחים - מעכבין זה את זה.										■	כח:
בשלמא גביעים עשרים ושנים, דכתיב: (שמות כ"ה) ובמנורה ארבעה גביעים וגו', וכתוב: (שמות כ"ה) שלשה גביעים משוקדים בקנה האחד כפתור ופרח וגו', ארבעה דידה ותמני סרי דקנים - הא עשרין ותרתין, כפתורין נמי אחד עשר, כפתורין תרי דידה וששה דקנים וכפתור וכפתור - הא חד סל, אלא פרחים תשעה נמלך? פרחים תרי דידה וששה דקנים תמניא הון									⚡	◊	כח:
כתיב: (במדבר ח') עד ירכה עד פרחה מקשה היא.	רב שלמן:								!	◊	כט.
גובהה של מנורה תשעה טפחים.	רב:									■	כט.
אבן היתה לפני מנורה ובה שלש מעלות, שעליה הכהן עומד ומטיב את הנרות	איתיביה רב שימי בר חייא לרב:									■	כט.
שימי, את? כי קאמינא משפת קנים ולמעלה.	א"ל: [רב]								!	◊	כט.
כתיב: (דברי הימים ב' ד') והפרח והנרות והמלקחים זהב הוא מיכלות זהב										■	כט.
מאי מיכלות זהב?										^	כט.
שכילתו לכל זהב סגור של שלמה	רב אמר:								!	◊	כט.
עשר מנורות עשה שלמה, וכל אחת ואחת הביא לה אלף ככר זהב, והכניסוהו אלף פעמים לכור והעמידוהו על ככר.	דא"ר יהודה אמר רב:								!	◊	כט.
איני? והכתיב: (מלכים א' י') וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף נחשב בימי שלמה למאומה.									⚡	■	כט.
זהב סגור קא אמרינן.									!	◊	כט.
ומי חסר כולי האי?									⚡	■	כט.
מעשה והיתה מנורת בית המקדש יתירה על של משה בדינר זהב קורדיקני, והכניסוהו פ' פעמים לכור והעמידוהו על ככר	והתניא, רבי יוסי בר' יהודה:								⚡	■	כט.
כיון דקאי קאי.									!	◊	כט.
מאי דכתיב: (ויקרא כ"ד) על המנורה הטהורה? שירדו מעשיה ממקום טהרה.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:									■	כט.
אלא מעתה, (ויקרא כ"ד) על השלחן הטהור - שירדו מעשיו ממקום טהור? אלא טהור מכלל שהוא טמא, הכא נמי טהורה מכלל שהיא טמאה									⚡	◊	כט.
בשלמא התם כדריש לקיש									!	■	כט.
מאי דכתיב: על השולחן הטהור? מכלל שהוא טמא, כלי עץ העשוי לנחת הוא, וכל כלי עץ העשוי לנחת אינו מקבל טומאה? אלא, מלמד שמגביהין אותו לעולי רגלים ומראים להם לחם הפנים, ואומר להם: ראו חיבתכם לפני המקום.	דאמר ריש לקיש:								!	■	כט.
מאי חיבתכם?									!	^	כט.
כדריב"ל									!	!	כט.

מילרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
מקרא-key:	

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
נס גדול נעשה בלחם הפנים, סילוקו כסידורו, שנאמר: (שמואל א' כ"א) לשום לחם חם ביום הלקחו.	דא"ר יהושע בן לוי:	◊	!	!							
אלא הכא טהורה מכלל שהיא טמאה, פשיטא, כלי מתכות נינהו, וכלי מתכות מקבלין טומאה, אלא שירדו מעשיה ממקום טהרה.		◊		!							
ארון של אש ושלחן של אש ומנורה של אש ירדו מן השמים, וראה משה ועשה כמותם, שנאמר: (שמות כ"ה) וראה ועשה כתבניתם אשר אתה מראה בהר.	תניא, רבי יוסי ברבי יהודה:	◊									
אלא מעתה, (שמות כ"ו) והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר הכי נמי?				?							
הכא כתיב כמשפטו, התם כתיב כתבניתם.				!							
גבריאלי חגור כמין פסיקא היה, והראה לו למשה מעשה מנורה, דכתיב: וזה מעשה המנורה.	רבי חייה בר אבא אמר רבי יוחנן:	◊									
שלשה דברים היו קשין לו למשה, עד שהראה לו הקב"ה באצבעו, ואלו הן: מנורה, וראש חדש, ושרצים.	תנא דבי רבי ישמעאל:	◊									
מנורה, דכתיב: (במדבר ח') וזה מעשה המנורה											
ראש חודש, דכתיב: (שמות י"ב) החודש הזה לכם ראש חדשים											
שרצים, דכתיב: (ויקרא י"א) וזה לכם הטמא											
אף הלכות שחיטה, שנאמר: (שמות כ"ט) וזה אשר תעשה על המזבח.	ויש אומרים:	◊									
שתי פרשיות שבמזוזה מעכבות זו את זו, ואפילו כתב אחד מעכבן.											
פשיטא											
לא נצרכה אלא לקוצה של יוד.	רב יהודה אמר רב:	◊		!							
והא נמי פשיטא				?							
אלא לכאידך דרב יהודה אמר רב				!							
כל אות שאין גויל מוקף לה מארבע רוחותיה - פסולה.	דאמר רב יהודה אמר רב:	◊		!							
ניקב תוכו של ה"י - כשר, יריכו - פסול.	אשיאן בר נדבך משמיה דרב יהודה:	◊									
ניקב תוכו של ה"י - כשר יריכו, אם נשתיר בו כשיעור אות קטנה - כשר, ואם לאו - פסול.	רבי זירא: לדידי מפרשה לי מיניה דרב הונא, ורבי יעקב אמר, לדידי מפרשה לי מיניה דרב יהודה:	◊									
אגרא חמוה דר' אבא איפסיקא ליה כרעא דה"י דהעם בניקבא, אתא לקמיה דר' אבא	[אגרא]	◊		o							
אם משתייר בו כשיעור אות קטנה - כשר, ואם לאו - פסול.	א"ל: [רבי אבא]	◊									
ראמי בר תמרי דהוא חמוה דרמי בר דיקולי איפסיקא ליה כרעא דו"ו דויהרג בניקבא, אתא לקמיה דרבי זירא	[ראמי בר תמרי]	◊		o							
זיל אייתי ינוקא דלא חכים ולא טפש, אי קרי ליה ויהרג - כשר, אי לא - יהרג הוא ופסול.	א"ל: [רבי זירא]	◊									
בשעה שעלה משה למרום, מצאו להקב"ה שיושב וקושר כתרים לאותיות, אמר לפניו: רבש"ע, מי מעכב על ידך?	רב יהודה אמר רב:	◊		o							
אמר לו: אדם אחד יש שעתידי להיות בסוף כמה דורות ועקיבא בן יוסף שמו, שעתידי לדרוש על כל קוץ וקוץ תילין תילין של הלכות.		◊		o							
אמר לפניו: רבש"ע, הראהו לי		◊		o							
אמר לו: חזור לאחורך.		◊		o							
הלך וישב בסוף שמונה שורות, ולא היה יודע מה הן אומרים, תשש כח כיון שהגיע לדבר אחד, אמרו לו תלמידיו: רבי, מנין לך? אמר להן: הלכה למשה מסיני, נתיישבה דעתו.		◊		o							

מקרא-key: disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
חזר ובא לפני הקב"ה, אמר לפניו: רבונו של עולם, יש לך אדם כזה ואתה נותן תורה ע"י?											כט:
אמר לו: שתוק, כך עלה במחשבה לפני.											כט:
אמר לפניו: רבונו של עולם, הראיתני תורתו, הראני שכרו											כט:
אמר לו: חזור לאחורך.											כט:
חזר לאחוריו, ראה ששוקלין בשרו במקולין, אמר לפניו: רבש"ע, זו תורה וזו שכרה?											כט:
א"ל: שתוק, כך עלה במחשבה לפני.											כט:
שבעה אותיות צריכות שלשה זיונין, ואלו הן: שעטנ"ז ג"ץ.	רבא:										כט:
חזינא להו לספרי דווקני דבי רב, דחטרי להו לגגיה דח"ת ותלו ליה לכרעיה דה"י - חטרי להו לגגיה דח"ת, כלומר חי הוא ברומו של עולם ותלו ליה לכרעיה דה"י	רב אשי:										כט:
מאי דכתיב: (ישעיהו כ"ו) בטחו ביי' עדי עד כי ביה יי' צור עולמים?	כדבעא מיניה רבי יהודה נשיאה מר' אמי										כט:
כל התולה בטחונו בהקב"ה - הרי לו מחסה בעולם הזה ולעולם הבא,	אמר ליה: [רבי אמי]										כט:
אנא הכי קא קשיא לי, מאי שנא דכתיב ביה ולא כתיב יה?	אמר ליה: [רבי יהודה נשיאה]										כט:
אלו שני עולמות שברא הקב"ה, אחד בה"י ואחד ביו"ד, ואיני יודע אם העולם הבא ביו"ד והעולם הזה בה"י, אם העולם הזה ביו"ד והעולם הבא בה"י, כשהוא אומר: (בראשית ב') אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, אל תקרי בהבראם אלא בה"י בראם, הוי אומר: העולם הזה בה"י, והעולם הבא ביו"ד.	כדרשר ר' יהודה בר ר' אילעאי:										כט:
ומפני מה נברא העולם הזה בה"י? מפני שדומה לאכסדרה, שכל הרוצה לצאת יצא											כט:
ומ"ט תליא כרעיה? דאי הדר בתשובה מעיילי ליה.											כט:
וליעייל בהך											כט:
לא מסתייעא מילתא כדריש לקיש											כט:
מאי דכתיב: (משלי ג') אם ללצים הוא יליף ולענוים יתן חן? בא לטהר מסייעין אותו, בא לטמא פותחין לו.	דאמר ריש לקיש:										כט:
ומ"ט אית ליה תאגא? אמר הקב"ה: אם חוזר בו אני קושר לו קשר.											כט:
מפני מה נברא העולם הבא ביו"ד? מפני שצדיקים שבו מועטים.											כט:
ומפני מה כפוף ראשו? מפני שצדיקים שבו כפוף ראשיהם, מפני מעשיהן שאינן דומין זה לזה.											כט:
הני תרתי מילי אמר רב בספרים. ותניא תיובתיה	רב יוסף:										כט:
ס"ת שיש בו שתי טעיות בכל דף ודף - יתקן, שלש - יגנז	חדא, הא דאמר רב:										כט:
שלש - יתקן, ארבע - יגנז.	ותניא תיובתיה:										כט:
אם יש בו דף אחת שלימה - מצלת על כולו.	תנא:										כט:
והוא דכתיב רוביה דספרא שפיר.	ר יצחק בר שמואל בר מרתא משמיה דרב:										כט:
אי אית בההוא דף שלש טעיות מאי?	אביי לרב יוסף:										כט:
הואיל ואיתיהיב לאיתקוני מיתקן.	א"ל: [רב יוסף]										כט:
וה"מ חסירות, אבל יתירות לית לן בה.											כט:

מקרא-key: disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קדמת-פסקה story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator		מנחות-הקומץ רבה																						
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא												
כט:											ז	חסירות מ"ט לא?												
כט:	◊										!	משום דמיחזי כמנומר.												
כט:	◊										[אגרא]	אגרא חמוה דרבי אבא הוה ליה יתירות בסיפריה, אתא לקמיה דרבי אבא												
כט:	◊										א"ל: [רבי אבא]	לא אמרן אלא בחסירות, אבל יתרות לית לן בה.												
ל.	◊										אידך, דאמר רב:	הכותב ס"ת ובא לגמור, גומר ואפילו באמצע הדף.												
ל.	◊										מיתבי:	הכותב ס"ת, בא לו לגמור, לא יגמור באמצע הדף כדרך שגומר בחומשין, אלא מקצר והולך עד סוף הדף												
ל.	◊										!	כי קא אמר רב - בחומשין.												
ל.											ז	והא ס"ת קאמר												
ל.											!	בחומשין של ס"ת.												
ל.											ז	איני?												
ל.	◊										ז	והא"ר יהושע בר אבא אמר רב גידל אמר רב:	לעיני כל ישראל באמצע הדף											
ל.	◊										!	ההיא באמצע שיטה												
ל.											■	איתמר, רבנן:	אף באמצע שיטה.											
ל.											■	רב אשי:	באמצע שיטה דווקא.											
ל.	◊										■	והלכתא: באמצע שיטה דווקא.												
ל.	◊											רבי יהושע בר אבא אמר רב גידל אמר רב:	שמנה פסוקים שבתורה, יחיד קורא אותן בבהכ"נ.											
ל.												כמאן?												
ל.												ז	דלא כר"ש											
ל.	◊										■	דתניא: [רבי יהודה, ואמרי לה רבי נחמיה]	(דברים ל"ד) וימת שם משה עבד יי'. אפשר משה חי וכתב וימת שם משה? אלא עד כאן כתב משה, מכאן ואילך כתב יהושע בן נון, דברי רבי יהודה, ואמרי לה רבי נחמיה											
ל.	◊										■	אמר לו ר"ש:	אפשר ס"ת חסר אות אחת? וכתבי: (דברים ל"א) לקוח את ספר התורה הזה ושמתם אותו וגו' אלא, עד כאן הקב"ה אומר ומשה כותב ואומר, מכאן ואילך הקב"ה אומר ומשה כותב בדמע, כמה שנאמר להלן: (ירמיהו לו) ויאמר להם ברוך מפיו יקרא אלי את כל הדברים האלה ואני כותב על הספר בדיו											
ל.	◊											ז	לימא, דלא כר"ש											
ל.	◊										!	אפי' תימא ר"ש, הואיל ואישתני אישתני.												
ל.	◊											וה"ר יהושע בר אבא אמר רב גידל אמר רב:	הלוקח ס"ת מן השוק - כחוטף מצוה מן השוק, כתבו - מעלה עליו הכתוב כאילו קיבלו מהר סיני.											
ל.	◊											רב ששת:	אם הגיה אפי' אות אחת, מעלה עליו כאילו כתבו.											
ל.	◊											(סי' עגלים)												
ל.	◊											ת"ר:	עושה אדם יריעה מבית שלש דפין ועד בית שמנה דפין, פחות מיכן ויתר על כן לא יעשה, ולא ירבה בדפין מפני שנראה אגרת, ולא ימעט בדפין מפני שענינו משוטטות, אלא כגון למשפחותיכם ג' פעמים.											
ל.	◊												נזדמנה לו יריעה בת תשע דפים, לא יחלוק שלש לכאן ושש לכאן, אלא ארבע לכאן וחמש לכאן בד"א - בתחלת הספר, אבל בסוף הספר - אפי' פסוק אחד ואפי' דף אחד.											
ל.												ז	פסוק אחד ס"ד?											

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

Talmud Navigator	
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
מנחות-הקומץ רבה	
מימרא	
מאן דאמר	
אלא אימא: פסוק אחד בדף אחד.	
שיעור גליון - מלמטה טפה, מלמעלה ג' אצבעות, ובין דף לדף - כמלא ריוח שתי אצבעות, ובחומשין - מלמטה שלש אצבעות, מלמעלה שתי אצבעות, ובין דף לדף - כמלא ריוח שתי אצבעות, ובין שיטה לשיטה - כמלא שיטה, ובין תיבה לתיבה - כמלא אות קטנה, ובין אות לאות - כמלא חוט השערה. אל ימעט אדם את הכתב, לא מפני ריוח של מטה ולא מפני ריוח של מעלה, ולא מפני ריוח שבין שיטה לשיטה, ולא מפני ריוח שבין פרשה לפרשה.	
נזדמנה לו תיבה בת חמש אותיות, לא יכתוב שתים בתוך הדף ושלוש חוץ לדף, אלא שלש בתוך הדף ושתיים חוץ לדף.	
נזדמנה לו תיבה בת שתי אותיות, לא יורקנה לבין הדפין, אלא חזור וכותב בתחילת השיטה.	
הטועה בשם - גורר את מה שכתב ותולה את מה שגרר וכותב את השם על מקום הגרר, דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]
אף תולין את השם	רבי יוסי:
אף מוחק וכותב	רבי יצחק:
כל השם כולו תולין, מקצתו אין תולין	ר"ש שזורי:
אין כותבין את השם לא על מקום הגרר ולא על מקום המחק ואין תולין אותו, כיצד עושה? מסלק את היריעה כולה וגונזה.	ר"ש בן אלעזר אומר משום ר"מ:
הלכה: תולין את השם	איתמר: רב חננאל אמר רב:
הלכה: מוחק וכותב.	רבה בר בר חנה א"ר יצחק בר שמואל:
ולימא מר הלכה כמר, ומר הלכה כמר	
משום דאפכי להו.	
הלכה כר"ש שזורי ולא עוד, אלא כל מקום ששנה ר"ש שזורי, הלכה כמותו.	רבין בר חנינא אמר עולא א"ר חנינא:
אהייא?	
אילימא אהא:	
כל השם כולו תולין, מקצתו אין תולין	ר"ש שזורי:
הלכה: תולין את השם	והא איתמר עלה: אמר רב חננאל אמר רב:
הלכה: מוחק וכותב	ורבה בר בר חנה אמר רב יצחק בר שמואל:
ואם איתא, הוא נמי לימא	
אלא אהא:	
אפי' בן חמש שנים וחורש בשדה - שחיטת אמו מטהרתו	ר"ש שזורי:
הלכה כר"ש שזורי	הא איתמר עלה, זעירי א"ר חנינא:
ואם איתא, הוא נמי לימא	
אלא אהא:	
היוצא בקולר ואמר כתבו גט לאשתי הרי אלו יכתבו ויתנו, חזרו לומר: אף המפרש והיוצא בשיירא	בראשונה היו אומרים:
אף המסוכן	ר"ש שזורי:

disputants- חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אי נמי אהא:									!		ל:
תרומת מעשר של דמאי שחזרה למקומה - ר"ש שזורי אומר: אף בחול שואלו ואוכלו על פיו	[ר"ש שזורי]								!	◊	ל:
הלכה כר"ש שזורי במסוכן ובתרומת מעשר של דמאי	והא איתמר עלה, א"ר יוחנן:								!	◊	ל:
ואם איתא, הוא נמי לימא									!		ל:
אלא אהא:									!		ל:
פולחן המזבח שזוהי מקדש השני לפי המקדש הראשון - אין זהו מין מזבח עליו, לפי שאין תורמין ומעשרין לא מן החדש על הישן ולא מן הישן על החדש, כיצד יעשה? צובר גרנו לתוכו, ונמצא	רבי יוסי בן כיפר אומר משום ר"ש שזורי:								!	◊	ל:
הלכה כרבי שמעון שזורי	הא איתמר עלה, אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יוחנן:								!	◊	ל:
ואם איתא, הוא נמי לימא									!		ל:
אשידה	אלא אמר רב פפא:								!		ל:
איין.	רב נחמן בר יצחק								!		ל:
אשידה	רב פפא:								!	◊	לא.
השידה ב"ש אומרים: נמדדת מבפנים	דתנן: [בית שמאי]								!	◊	לא.
אומרים: מבחוץ	בית הלל:								!	◊	לא.
שאיין עובי הרגלים ועובי הלבזבזין נמדד	ומודים אלו ואלו:								!	◊	לא.
מודים שעובי הרגלים ועובי הלבזבזין נמדד, וביניהן אין נמדד	רבי יוסי:								!	◊	לא.
אם היו רגלים גבוהות טפח - אין ביניהן נמדד, ואם לאו - ביניהן נמדד.	ר"ש שזורי:								!	◊	לא.
איין	רב נחמן בר יצחק:								!	◊	לא.
שמן תחלה לעולם	דתנן, רבי מאיר:								!	◊	לא.
אף הדבש	חכמים:								!	◊	לא.
אף היין.	ר"ש שזורי:								!	◊	לא.
מכלל דת"ק סבר: יין לא?									!		לא.
יין.	אימא, רבי שמעון שזורי:								!	◊	לא.
פעם אחת נתערב לי טבל בחולין, ובאתי ושאלתי את רבי טרפון	תניא, אמר ר"ש שזורי:								!	◊	לא.
לך קח לך מן השוק ועשר עליו	ואמר לי: [רבי טרפון]								!	◊	לא.
דאורייתא ברובא בטל, ורוב עמי הארץ מעשרים הן, והוה ליה כתורם מן הפטור על הפטור.	קסבר: [רבי טרפון]								!	◊	לא.
ולימא ליה: לך קח מן העובד כוכבים									!		לא.
אין קנין לעובד כוכבים בארץ ישראל להפקיע מיד מעשר, והוה ליה מן החיוב על הפטור.	קסבר: [רבי טרפון]								!	◊	לא.
לך קח מן העובד כוכבים	איכא דאמרי, אמר ליה: [רבי טרפון]								!	◊	לא.

מקרא-key: disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
יש קנין לעובד כוכבים בארץ ישראל להפקיע מיד מעשר, והוה ליה מן הפטור על הפטור.	קסבר: [רבי טרפון]										לא.
ולמיא ליה: קח מהשוק											לא.
אין רוב עמי הארץ מעשרין.	קסבר: [רבי טרפון]										לא.
הלכה כר"ש שזורי, ולא עוד, אלא כל מקום ששנה רבי שמעון שזורי הלכה כמותו, אף בנתערב ליה טבל בחולין?	שלמיא לרב פפא, הא										לא.
אין.	אמר ליה: [רב פפא]										לא.
פשיטא מי קאמר, במשנתנו? כל מקום ששנה קאמר.	רב אשי: אמר לי מר זוטרא, קשי בה ר' חנינא מסורא:										לא.
קרע הבא בשני שיטין - יתפור, בשלש - אל יתפור.	רב זעירא אמר רב חננאל אמר רב:										לא:
הא דאמרינן בשלש אל יתפור, לא אמרן אלא בעתיקתא אבל חדתתא לית לן בה, ולא עתיקתא - עתיקתא ממש, ולא חדתתא - חדתתא ממש, אלא הא דלא אפיצן, הא דאפיצן.	רבה זוטרי לרב אשי, הכי אמר רבי ירמיה מדיפתי משמיה דרבא:										לא:
וה"מ בגדין, אבל בגדין לא.											לא:
בין דף לדף, בין שיטה לשיטה מאי?	בעי רב יהודה בר אבא:										לא:
תיקו.											לא:
מזוזה שכתבה שתיים שתיים - כשרה.	רבי זעירי אמר רב חננאל אמר רב:										לא:
שתיים ושלוש ואחת, מהו?	איבעיא להו:										לא:
כל שכן שעשאה כשירה.	רב נחמן בר יצחק:										לא:
עשאה כשירה, או שירה כמותה - פסולה	מיתיבי:										לא:
כי תניא ההיא בס"ת.											לא:
מזוזה שעשאה שתיים ושלוש ואחת - כשרה, ובלבד שלא יעשנה כקובה, ובלבד שלא יעשנה כזנב.	איתמר נמי: אמר רבא בר חנה אמר רבי יוחנן, ונאמר לה שנייה כשירה										לא:
על הארץ - בשיטה אחרונה	רב חסדא:										לא:
בסוף שיטה	איכא דאמרי:										לא:
בתחלת שיטה.	ואיכא דאמרי:										לא:
מ"ד בסוף שיטה, (תהלים ק"ג) כגבוה שמים על הארץ											לא:
ומ"ד בתחילת שיטה, כי היכי דמרחקא שמים מארץ.											לא:
חזינא ליה לרב הונא דכריך לה מאחד כלפי שמע, ועושה פרשיותיה סתומות.	רב חלב: [רב הונא]										לא:
ר"מ היה כותבה על דוכסוסטוס כמין דף, ועושה ריוח מלמעלה וריוח מלמטה, ועושה פרשיותיה פתוחות	מיתיבי, אמר רשב"א: [ר"מ]										לא:
רבי, מה טעם?	אמרתי לו: [רשב"א]										לב.
הואיל ואין סמוכות מן התורה	אמר לי: [רבי מאיר]										לב.
הלכה כר"ש בן אלעזר	ואמר רב חננאל אמר רב:										לב.
מאי לאו אפתוחות											לב.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator												
מימרא		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לא, אריח.										!		◇		לב.
וכמה ריוח?										^		◇		לב.
כמלא אטבא דספרי.	רב מנשיא בן יעקב, ואמרי לה אמר רב סמאלא דספרי.									!		◇		לב.
ואת לא תסברא דכי אמר רב אריח? והא רב אית ליה מנהגא, והאידנא נהוג עלמא בסתומות	אבוי לרב יוסף:									■		◇		לב.
אם יבא אליהו ויאמר חולצין במנעל. שומעין לו, אין חולצין בסנדל - אין שומעין לו, שכבר נהגו העם בסנדל	דאמר רבה אמר רב כהנא אמר רב:									■	■	◇		לב.
אם יבא אליהו ויאמר אין חולצין במנעל - שומעין לו, אין חולצין בסנדל - אין שומעין לו, שכבר נהגו העם בסנדל	ורב יוסף אמר רב כהנא אמר רב:									■	■	◇		לב.
מאי בינייהו?	ואמרינן:								ז	■				לב.
מנעל לכתחילה איכא בינייהו									!	■				לב.
אלא לאו שמע מינה אריח										■		◇		לב.
ש"מ.										■				לב.
מצוה לעשותן סתומות, ואי עבדינהו פתוחות שפיר דמי, ומאי פתוחות דקאמר רשב"א? אף פתוחות.	רב נחמן בר יצחק:											■	◇	לב.
לימא מסייע ליה:												■		לב.
כיוצא בו, ספר תורה שבלה ותפילין שבלו אין עושין מהן מזוזה, לפי שאין מורידין מקדושה חמורה לקדושה קלה	[תניא]									■	■	◇		לב.
הא מורידין - עושין										■		■	◇	לב.
אמאי? הכא סתומות והכא פתוחות												■		לב.
דלמא להשלים.										ז		◇		לב.
הא מורידין - עושין													■	לב. <
הלכה למשה מסיני - תפילין על הקלף ומזוזה על דוכסוסטוס, קלף במקום בשר, דוכסוסטוס במקום שער	והתניא:									■	ז	◇		לב.
למצוה.										!		◇		לב.
שינה - פסול	והתניא:									■	ז	◇		לב.
בתפילין.										!		◇		לב.
שינה בין בזה ובין בזה - פסול	והתניא:									■	ז	◇		לב.
אידי ואידי בתפילין, והא דכתבינהו אקלף במקום שער, והא דכתבינהו אדוכסוסטוס במקום בשר.										!		◇		לב.
ואיבעית אימא: שינה בזה ובזה תנאי היא										!		◇		לב:
שינה בזה ובזה - פסול	דתניא: [ת"ק]	◆	!											לב:
ר' אחא מכשיר משום רבי אחאי ברבי חנינא, ואמרי לה משמיה דרבי עקיבא ברבי חנינא.	רבי אחא משום רבי אחאי ברבי חנינא, ואמרי לה משמיה דרבי עקיבא ברבי חנינא	◆	!											לב:
הא מורידין - עושין												■	◇	לב: <
והא בעיא שרטוט										ז				לב:

disputants- חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
כל מזוזה שאינה משורטטת - פסולה	דאמר רב חנניאל בן חזקיה										
שרטוט של מזוזה - הלכה למשה מסיני	רב חנניאל בן חזקיה דידיה:										
תנאי היא											
תפילין ומזוזות נכתבות שלא מן הכתב, ואין צריכות שירטוט.	דתנאי, ר' ירמיה אומר משום רבינו:										
והילכתא: תפילין לא בעי שרטוט, ומזוזה בעיא שירטוט, ואידי נכתבות שלא מן הכתב מ"ט? מיגרס גריסין.											
אנא חזיתיה לרב הונא דהוה יתיב אפוריא דס"ת עליה, וכף לכדא אארעא ואנח עליה ס"ת והדר יתיב במיטה	רב חלבו:										
אסור לישב על גבי מיטה שס"ת מונח עליה.	קסבר: [רב הונא]										
ופליגא דרבה בר בר חנה											
מותר לישב על גבי מיטה שספר תורה מונח עליה ואם לחשך אדם לומר: מעשה בר' אלעזר שהיה יושב על המיטה ונזכר שס"ת מונח עליה, ונשמט וישב ע"ג קרקע, ונדמה כמי שהכישו נחש התם ס"ת על גבי קרקע הוה.	דאמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:										
כתבה אגרת - פסולה מ"ט? אתיא כתיבה כתיבה מספר.	רב יהודה אמר שמואל:										
תלאה במקל - פסולה מ"ט? בשעריך בעינן.	ואמר רב יהודה אמר שמואל:										
תלאה במקל או שהניחה אחר הדלת - סכנה ואין בה מצוה, של בית מונבו המלך היו עושין בפונדקויהן כן, זכר למזוזה.	תנאי נמי הכי:										
מצוה להניחה בתוך חללו של פתח.	ואמר רב יהודה אמר שמואל:										
פשיטא, בשעריך אמר רחמנא											
ס"ד אמינא, הואיל ואמר רבא:											
מצוה להניחה בטפח הסמוך לרשות הרבים	[רבא]										
כמה דמרחק מעלי, קמ"ל.											
כתבה על שני דפין - פסולה.	ואמר רב יהודה אמר שמואל:										
כתבה על שני דפין והניחה בשני סיפין - פסולה	מיתיבי:										
הא בסף אחד - כשרה											
ראויה לשני סיפין קאמר.											
במזוזה הלך אחר היכר ציר.	ואמר רב יהודה אמר שמואל:										
מאי היכר ציר?											
אבקתא.	רב אדא:										
היכי דמי?											
כגון פיתחא דבין תרי בתי, בין בי גברי לבי נשי.											
ריש גלותא בנא ביתא, אמר ליה לרב נחמן: קבע לי מזוזתא											
תלי דשי ברישא.	רב נחמן:										

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קודמת-פיסקה story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
---	---

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
עשה כמין נגר - פסולה.	רב יהודה אמר רב:										לג.
איני?											לג.
כולו מזוזה דבי רבי כמין נגר הו עבדן, והיה פיתחא דעיל ביה רבי לבי מדרשא לא הוה לה מזוזה	והא כי אתא רב יצחק בר יוסף אמר:										לג.
לא קשיא: הא דעבידא כסיתא, הא דעבידא כאיתורא.											לג.
איני?											לג.
והא ההוא פיתחא דהוה עיל בה רב הונא לבי מדרשא והוה לה מזוזה											לג.
ההוא רגיל הוה											לג.
במזוזה הלך אחר הרגיל.	דאמר רב יהודה אמר רב:										לג.
מצוה להניחה בתחלת שליש העליון	רבי זירא אמר רב מתנא אמר שמואל:										לג.
מגביה מן הקרקע טפח, ומרחיק מן הקורה טפח, וכל הפתח כולו כשר למזוזה.	רב הונא:										לג.
מגביה מן הקרקע טפח, ומרחיק מן הקורה טפח, וכל הפתח כולו כשר למזוזה, דברי רבי יהודה	מיתיבי: [רבי יהודה]										לג.
וקשרתם וכתבתם, מה קשירה בגובה, אף כתיבה בגובה.	רבי יוסי:										לג.
בשלמא לרב הונא, הוא דאמר כר' יהודה, אלא לשמואל דאמר כמאן? לא כר' יהודה ולא כר' יוסי											לג.
לעולם כרבי יוסי, ומאי תחילת שליש העליון דקא אמר? להרחיקה, שלא להרחיקה מן הקורה של מעלה יותר משליש.	ר"ה בריה דרב נתן:										לג.
מצוה להניחה בטפח הסמוך לרה"ר.	רבא:										לג:
מאי טעמא?											לג:
כדי שיפגע במזוזה מיד	רבנן:										לג:
כי היכי דתינטריה.	רב חנינא מסורא:										לג:
בא"ה אה"ש לא כמות הקב"ה המדות בשר ודם, מדות בשר ודם - מלך יושב מבפנים ועם משמרין אותו מבחוץ, מדת הקב"ה אינו כן, עבדיו יושבין מבפנים והוא משמרין מבחוץ, שנאמר: (תהלים קכ"א) ה' יושבין מבפנים והוא משמרין מבחוץ.	רבי חנינא:										לג:
העמיק לה טפח - פסולה.	דרש רב יוסף בריה דרבא משמיה דרבא:										לג:
לימא מסייעא ליה:											לג:
הניחה בפצין או שטלה עליה מלבן, אם יש שם טפח - צריך מזוזה אחרת, אם לאו אינו צריך מזוזה אחרת	[תניא]										לג:
כי תניא הוה, בפתח שאחורי הדלת.											לג:
פתח שאחורי הדלת, אם יש שם טפח - צריך מזוזה אחרת, ואם לאו - אינו צריך מזוזה אחרת	הא בהדיא קתני לה:										לג:
כיצד קתני.											לג:
העמיד לה מלבן של קנים, חותך שפופרת ומניחה.	תנא:										לג:
לא שנו אלא שהעמיד ולבסוף חתך והניחה, אבל חתך והניח ולבסוף העמיד - פסולה, תעשה - ולא מן העשוי.	רב אחא בריה דרבא:										לג:
הני פיתחי שימאי פטורין מן המזוזה.	ואמר רבא:										לג:
מאי פיתחי שימאי?											לג:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קדמת-פסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
פליגי בה רב ריחומי ואבא יוסי:									!		לג:
דלית להו תקרה	חדא: [רב ריחומי/אבא יוסי]								!	◆	לג:
דלית להו שקופי.	וחד: [רב ריחומי/אבא יוסי]								!	◆	לג:
אכסדרה פטורה מן המזוזה, לפי שאין לה פצימין.	רבה בר שילא אמר רב חסדא:									◆	לג:
הא יש לה פצימין - חייב? לחיזוק תקרה הוא דעביד?									;		לג:
הכי קאמר: אע"פ שיש לה פצימין - פטורה, שאין עשויין אלא לחיזוק לתקרה.										◆	לג:
חזינא להו לאיספלידי דבי מר דאית להו פצימי ולית להו מזוזה	אביי:									o	לג:
לחיזוק תקרה הוא דעבידי.	קסבר: [רב]									■	לג:
בית שער, אכסדרה, ומרפסת - חייבין במזוזה	מיתיבי:								;	◆	לג:
באכסדרה דבי רב.									!	◆	לג:
אכסדרה דבי רב כאינדרונא מעלייתא הוא									;		לג:
באכסדרה רומיתא.									!	◆	לג:
בי הרוזיקי חייב בשתי מזוזות.	רחבה אמר רב יהודה:									◆	לג:
מאי בי הרוזיק?									^		לג:
בית שער הפתוח לחצר ובתים פתוחין לבית שער.	רב פפא סבא משמיה דרב:								!	◆	לג:
בית שער הפתוח לגינה ולקטונית - רבי יוסי אומר: נידון כקטונית	ת"ר: [רבי יוסי]								◆	◆	לג:
נידון כאויר.	חכמים:								◆	◆	לג:
מגינה לבית כולי עלמא לא פליגי דחייב, מאי טעמא? ביאה דבית היא, כי פליגי - מבית לגינה	רב ושמואל דאמרי תרוייהו:								■	◆	לג:
קטונית עיקר	מר סבר: [רבי יוסי]								■	■	לג:
גינה עיקר.	מר סבר: [חכמים]								■	■	לג:
מבית לגינה דכולי עלמא לא פליגי דפטור, מאי טעמא? פיתחא דגינה הוא, כי פליגי - מגינה לבית	רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו:								■	◆	לג:
ביאה דבית הוא	מר סבר: [רבי יוסי]								■	■	לג:
כולה אדעתא דגינה הוא דעבידא.	מר סבר: [חכמים]								■	■	לג:
אביי ורבה עבדי כרבה ורב יוסף	[אביי ורבה]								■	◆	לד.
ורב אשי עביד כרב ושמואל לחומרא.	[רב אשי]								■	◆	לד.
והילכתא כרב ושמואל לחומרא.									■	◆	לד.
לול פתוח מן הבית לעלייה, אמר רב הונא: אם יש לו פתח אחד - חייב במזוזה אחת, אם יש לו ב' פתחים - חייב בשתי מזוזות.	איתמר: [רב הונא]									◆	לד.
שמע מינה מדרב הונא, האי אינדרונא דאית ליה ארבעה באבי - חייב בארבע מזוזות.	רב פפא:									◆	לד.
פשיטא									;		לד.

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קודמת- פיסקה story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
--	---

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
לא צריכא, אף על גב דרגיל בחד.									!		לד.
האי פיתחא דאקרא חייב במזוזה.	אמימר:										לד.
והא לית - ליה פצימין	רב אשי לאמימר:								!		לד.
עדי פצימי.	א"ל: [אמימר]								!		לד.
רב פפא איקלע לבי מר שמואל, חזא ההוא פיתחא דלא הוה ליה אלא פצים אחד משמאלא ועבידא ליה מזוזה	[שמואל]										לד.
כמאן? כר"מ, אימר דאמר ר"מ - מימין. משמאל מי אמר?	א"ל: [רב פפא]								!		לד.
מאי היא?									^		לד.
ביתך - ביאתך מן הימין אתה אומר: מן הימין, או אינו אלא משמאל? ת"ל: ביתך.	דתניא:								!		לד.
מאי תלמודא?									!		לד.
דרך ביאתך מן הימין, דכי עקר איניש כרעיה דימינא עקר.	רבה:								!		לד.
מהכא: (מלכים ב' י"ב) ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חור בדלתו ויתן אותו אצל המזבח מימין בבוא איש בית ה' ונתנו שמה הכהנים שומרי הסף את כל הכסף המובא בית ה'.	רב שמואל בר אחא קמיה דרב פפא משמיה דרבא בר עולא:								!		לד.
מאי ר"מ?									^		לד.
בית שאין לו אלא פצים אחד - ר"מ מחייב במזוזה	דתניא: [רבי מאיר]								!		לד.
פוטריין.	חכמים:								!		לד.
מאי טעמא דרבנן?									^		לד.
(דברים ו') מזוזה כתיב.	[רבנן]								!		לד.
מ"ט ד' מאיר?									^		לד.
מזוזה - שומע אני מיעוט מזוזה שתיים, כשהוא אומר (דברים י"א) מזוזה בפרשה שניה, שאין תלמוד לומר, הוי ריבוי אחר ריבוי, ואין ריבוי אחר ריבוי אלא למעט, מעטו הכתוב למזוזה אחת, דברי ר' ישמעאל אינו צריך, כשהוא אומר: (שמות י"ב) על המשקוף ועל שתי המזוזות, שאין ת"ל שתי, מה ת"ל שתי? זה בנה אב, כל מקום שנאמר מזוזה אינו אלא אחת, עד שיפרט לך הכתוב שתיים.	רבי עקיבא:								!		לד.
וכתבתם - יכול יכתבנה על האבנים? נאמר כאן כתיבה ונאמר להלן כתיבה, מה להלן על הספר, אף כאן על הספר	ת"ר:										לד.
או כלך דדרך זו: נאמר כאן כתיבה ונאמר להלן כתיבה, מה להלן על האבנים, אף כאן על האבנים?									!		לד.
נראה למי דומה, דנין כתיבה הנוהגת לדורות מכתובה הנוהגת לדורות, ואין דנין כתיבה הנוהגת לדורות מכתובה שאינה נוהגת לדורות, וכמו שנאמר להלן: (ירמיהו ל"ו) ויאמר להם ברוך מפיו יקרא אלי את הדברים האלה ואני כותב על הספר בדיו.									!		לד.
רחמנא אמר: על מזוזה, ואת אמרת: נילף כתיבה כתיבה	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:								!		לד.
אמר קרא: (דברים ו') וכתבתם, כתיבה תמה, והדר על המזוזה.	[רב אשי]								!		לד.
ומאחר דכתיב וכתבתם, האי גזירה שוה למה לי?									!		לד.
אי לא גזירה שוה, הוה אמינא ליכתבא אאבנא וליקבעא אסיפא, קמ"ל.									!		לד.
ארבע פרשיות שבתפילין מעכבות זו את זו, ואפילו כתב אחד מעכבן.											לד.
פשיטא									!		לד.

מירא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוק-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
מקרא-key:	

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator									
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
לא נצרכא אלא לקוצו של יו"ד.	רב יהודה אמר רב:									!	◇
והא נמי פשיטא										ז	
לא נצרכא אלא לאידך דרב יהודה										!	◇
כל אות שאין גויל מוקף לה מארבע רוחותיה - פסולה.	דאמר רב יהודה אמר רב:									!	◇
לטטפת לטטפת לטוטפת - הרי כאן ד', דברי רבי ישמעאל	ת"ר: [רבי ישמעאל]										◇
אינו צריך, טט בכתפי שמים, פת באפריקי שמים.	רבי עקיבא:										◇
יכול יכתבם על ד' עורות ויניחם בד' בתים בד' עורות? ת"ל: (שמות י"ג) ולזכרון בין עיניך, זכרון אחד אמרתי לך ולא ב' וג' זכרונות, הא כיצד? כותבן על ד' עורות ומניחן בד' בתים בעור אחד, ואם כתבן בעור אחד והניחן בד' בתים - יצא											◇
וצריך שיהא ריוח ביניהן, דברי רבי	[רבי]									◇	◇
אינו צריך	חכמים:									◇	◇
שנותן חוט או משיחה בין כל אחת ואחת ואם אין חריצן ניכר - פסולות.	ושוין:										◇
כיצד כותבן? תפלה של יד כותבה על עור אחד, ואם כתבה בארבע עורות והניחה בבית אחד - יצא וצריך לדבק, שנאמר: (שמות י"ג) והיה לך לאות על ירך, כשם שאות אחת מבחוץ כך אות אחת מבפנים, דברי ר' יהודה	תנו רבנן: [רבי יהודה]									◇	◇
אינו צריך.	רבי יוסי:									◇	◇
ומודה לי ר' יהודה ברבי, שאם אין לו תפילין של יד ויש לו שתי תפילין של ראש, שטולה עור על אחת מהן ומניחה.	רבי יוסי:										◇
מודה, היינו פלוגתייהן										ז	
מדבריו של ר' יוסי, חזר בו ר' יהודה.	רבא:									!	◇
איני?										ז	
תפלה של יד עושין אותה של ראש, ושל ראש אין עושין אותה של יד, לפי שאין מורידין מקדושה חמור' לקדושה קלה	והא שלח רב חנניה משמיה דר' יוחנן:									ז	◇
ל"ק: הא בעתיקתא, הא בחדתתא. ולמ"ד הזמנה מילתא היא, דאתני עלייהו מעיקרא.										!	◇
כיצד סדרן? קדש לי והי' כי יביאך מימין, שמע והי' אם שמוע משמאל.	ת"ר:										◇
והתניא איפכא	[תניא]									ז	◇
ל"ק: כאן מימינו של קורא, כאן מימינו של מניח, והקורא קורא כסדרן.	אביי:									!	◇